

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (dešimtoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. spalio 13 d.*

„Europos Sąjungos prekių ženklas – Protesto procedūra – Vaizdinio Europos Sąjungos prekių ženklo, vaizduojančio rodyklę su sparnu paraiška – Ankstesnis vaizdinis Europos Sąjungos prekių ženklas, vaizduojantis rodyklę su sparnu – Santykinis atsisakymo registruoti pagrindas – Dalinis protesto atmetimas – Protesto apimties apribojimas nagrinėjant apeliaciją Apeliacinėje taryboje – Dalinis protesto atsiėmimas – Apeliacinės tarybos savo iniciatyva iškeltas pagrindas – Draudimas priimti sprendimą *ultra petita*“

Byloje T-712/20

Škoda Investment a.s., įsteigta Pilzene (Čekijos Respublika), atstovaujama *avocat* L. Lorenc,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybą (EUIPO), atstovaujamą D. Gája,

atsakovę,

kita procedūros EUIPO apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme,

Škoda Auto a.s., įsteigta Mlada Boleslave (Čekijos Respublika), atstovaujama *avocat* J. Fesenmair,

ieškinys, pareikštas dėl 2020 m. spalio 6 d. EUIPO ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 284/2020-4), susijusio su protesto procedūra tarp *Škoda Investment* ir *Škoda Auto*,

BENDRASIS TEISMAS (dešimtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas A. Kornezov, teisėjai G. Hesse ir D. Petrлік (pranešėjas),

kancleris E. Coulon,

susipažinęs su ieškiniu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2020 m. gruodžio 3 d.,

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2021 m. vasario 2 d.,

* Proceso kalba: anglų.

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2021 m. vasario 10 d.,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 2018 m. lapkričio 26 d. įstojusi į bylą šalis *Škoda Auto a.s.* pagal 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, 2017, p. 1) pateikė Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai (EUIPO) paraišką įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą kartu su prašymu pripažinti Libano prekių ženklo paraiškos Nr. 88468, pateiktos 2018 m. gegužės 30 d. (toliau – Libano prekių ženklo paraiška), prioritetą.
- 2 Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra šis vaizdinis žymuo:

- 3 Prekės ir paslaugos, kurioms buvo prašoma registracijos, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklo registruoti 9, 12 ir 36–39 klasėms ir apima daug įvairių prekių ir paslaugų.
- 4 Libano prekių ženklo paraiškoje nurodomas vaizdinis žymuo, tapatus šio sprendimo 2 punkte nurodytam žymeniui, ji skirta 9, 12 ir 36–39 klasių prekėms ir paslaugoms.
- 5 Prekių ženklo paraiška buvo paskelbta 2019 m. vasario 14 d. *Europos Sąjungos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 2019/031.
- 6 2019 m. gegužės 13 d. ieškovė *Škoda Investment a.s.*, remdamasi Reglamento 2017/1001 46 straipsniu, pateikė protestą dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo registracijos daugeliui šio sprendimo 3 punkte nurodytų prekių ir paslaugų.
- 7 Šis protestas buvo grindžiamas 2018 m. rugpjūčio 27 d. pateikta Europos Sąjungos prekių ženklo paraiška su prašymu pripažinti čekiško prekių ženklo paraiškos Nr. 550086, pateiktos 2018 m. rugpjūčio 24 d., prioritetą; šie prašymai skirti 9, 12 ir 36–39 klasių prekėms ir paslaugoms ir susiję su šiuo vaizdiniu žymeniu:

- 8 Protestas buvo grindžiamas Reglamento 2017/1001 8 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytais pagrindais.
- 9 2019 m. birželio 14 d. EUIPO nurodė ieškovei, kad išnagrinėjus jos protestą matyti, jog jis nepriimtinas pagal 2018 m. kovo 5 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2018/625, kuriuo papildomas Reglamentas 2017/1001 ir panaikinamas Deleguotasis reglamentas (ES) 2017/1430 (OL L 104, 2018, p. 1), 5 straipsnio 2 ir 3 dalis.
- 10 Gavęs ieškovės pastabas Protestų skyrius 2019 m. gruodžio 9 d. sprendimu atmetė protestą kaip nepriimtina. Pirma, jis nurodė, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas grindžiamas prašymu pripažinti Libano prekių ženklo paraiškos prioritetą, kuri buvo ankstesnė už ieškovės pateiktą prašymą pripažinti prioritetą. Antra, jis nusprendė, kad tenkinamos visos Reglamento 2017/1001 34 straipsnyje numatytos sąlygos, susijusios su prašymu pripažinti Libano prekių ženklo paraiškos prioritetą.
- 11 2020 m. vasario 6 d. ieškovė, remdamasi Reglamento 2017/1001 66–71 straipsniais, pateikė EUIPO apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo.
- 12 2020 m. balandžio 27 d. ieškovė pateikė EUIPO rašytinį pareiškimą, jame nurodė apeliacijos pagrindus ir teigė, kad Protestų skyriaus sprendimas yra klaidingas, nes pažeisdamas Reglamento 2017/1001 34 straipsnio 1 dalį minėtas skyrius nesilaikė reikalavimo, kad Europos Sąjungos prekių ženklo paraiškoje nurodytos prekės ir paslaugos būtų tapačios prekėms ir paslaugoms, žymimoms prekių ženklu, kuriuo grindžiama prioriteto teisė. Ji pripažino, kad daug prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimų prekių ir paslaugų yra arba tapačios, arba įtrauktos į Libano prekių ženklo paraiškoje nurodytas prekes ir paslaugas. Tačiau ji teigė, kad tam tikros 9, 38 ir 39 klasėms priklausančios prekės ir paslaugos, žymimos prašomu įregistruoti prekių ženklu, t. y. 9 klasei priklausančios „informacinė įranga, navigacijos, kontrolės, stebėsenos, orientavimo ir kartografijos įrenginiai; navigacijos programinė įranga“, 38 klasei priklausančios „elektroninio duomenų perdavimo; elektroninių ryšių paslaugų teikimo“ paslaugos ir 39 klasei priklausančios „kelionių organizavimo, transporto paslaugų organizavimo“ paslaugos, nėra nei tapačios Libano prekių ženklo paraiškoje nurodytoms prekėms ir paslaugoms, nei į jas įtrauktos. Taigi ieškovė teigė, kad prašomam įregistruoti prekių ženklui negalima pripažinti pirmenybės, kiek tai susiję su šiomis prekėmis ir paslaugomis, priklausančiomis 9, 38 ir 39 klasėms. Tame pačiame pareiškime ji prašė iš dalies panaikinti Protestų skyriaus sprendimą tiek, kiek jis susijęs tik su šiomis prekėmis ir paslaugomis.
- 13 2020 m. spalio 6 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) EUIPO ketvirtoji apeliacinė taryba iš dalies panaikino Protestų skyriaus sprendimą tiek, kiek protestas buvo atmestas kaip nepriimtinas dėl šio sprendimo 12 punkte nurodytų 9, 38 ir 39 klasių prekių ir paslaugų, ir grąžino bylą Protestų skyriui nagrinėti dėl šių prekių ir paslaugų. Apeliacinė taryba konstatavo, kad protestas atitinka visus Deleguotojo reglamento 2018/625 2 straipsnyje nustatytus priimtino reikalavimus, todėl protestas yra priimtinas.

Šalių reikalavimai

- 14 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti ginčijamą sprendimą,
 - panaikinti Protestų skyriaus sprendimą,
 - grąžinti bylą Protestų skyriui dėl visų prekių ir paslaugų, kurioms buvo pateikta prašomo įregistruoti prekių ženklo paraiška,
 - priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas.
- 15 EUIPO ir į bylą įstojusi šalis Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 16 Ginčijamo sprendimo 15 punkte Apeliacinė taryba konstatavo, kad rašytiniame pareiškime, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, ieškovė apribojo jos apimtį ir prašė, pirma, panaikinti Protestų skyriaus sprendimą tiek, kiek juo buvo atmetas protestas dėl 9, 38 ir 39 klasių prekių ir paslaugų, nurodytų šio sprendimo 12 punkte, ir, antra, tęsti protesto procedūrą, susijusią su šiomis prekėmis ir paslaugomis. Iš to Apeliacinė taryba padarė išvadą, kad ieškovė atsiėmė apeliaciją dėl kitų prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimų prekių ir paslaugų. Minėto sprendimo 16 punkte ji nusprendė, kad dėl šio dalinio atsiėmimo prekės ir paslaugos, nenurodytos rašytiniame pareiškime, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, nebėra protesto procedūros dalis ir kad joms protesto atmetimas tapo galutinis.
- 17 Ieškovė tvirtina, kad Apeliacinė taryba padarė teisės klaidą, kai nustatė Protestų skyriaus sprendimo procedūrinio pobūdžio neteisėtumo teisinės pasekmės, t. y. konstatavo, kad protestas nepriimtinas. Toks neteisėtumas yra esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimas, kuris turi būti nagrinėjamas *ex officio*, dėl ko šis sprendimas turėjo būti panaikintas *ex officio*, kad visos jo pasekmės šalims būtų pašalintos iš teisinės sistemos.
- 18 Be to, ieškovė pažymi, kad visiškai pasitikėjo formaliu Protestų skyriaus sprendimo teisėtumu, kai apribojo EUIPO pateiktos apeliacijos ribas. Taigi ji teigia turinti teisę remtis teisėtų lūkesčių apsaugos principu, kiek tai susiję su šio skyriaus kompetencija nagrinėti prašymo pripažinti prašomo įregistruoti prekių ženklo prioriteto galiojimo klausimą pradiname protesto procedūros etape. Ieškovė teigia, kad minėto sprendimo motyvai sukėlė įspūdį, jog šis sprendimas yra teisingas procedūriniu požiūriu, nes Apeliacinės tarybos nurodytas neteisėtumas nėra akivaizdus, kaip tai suprantama pagal jurisprudenciją. Ji priduria, kad būtent dėl šios priežasties ji daugiausia dėmesio skyrė tik esmei, taigi, ir minėtoje prekių ženklo paraiškoje nurodytoms prekėms ir paslaugoms, kurios nebuvo nei tapačios, nei įtrauktos į Libano prekių ženklo paraiškoje nurodytas prekes ir paslaugas.
- 19 EUIPO ir įstojusi į bylą šalis mano, kad ieškovės argumentus reikia atmesti.

- 20 Šiuo klausimu visų pirma neginčijama, kad pareiškime, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, ieškovė prašė tik iš dalies panaikinti Protestų skyriaus sprendimą tiek, kiek juo buvo atmestas protestas dėl 9, 38 ir 39 klasėms priklausančių prekių ir paslaugų, nurodytų šio sprendimo 12 punkte.
- 21 Be to, reikia pažymėti, kad, remiantis Reglamento 2017/1001 95 straipsnio 1 dalimi, nagrinėdama apeliacijos esmę Apeliacinė taryba apsiriboja šalių nurodytais faktais, įrodymais, argumentais bei siekiamu reikalavimų patenkinimo būdu. To paties reglamento 47 straipsnio 5 dalyje numatyta, kad jeigu nagrinėjant protestą nustatoma, kad negalima įregistruoti prekių ženklo daliai ar visoms Europos Sąjungos prekių ženklo paraiškoje nurodytoms prekėms ar paslaugoms, paraiška atmetama toms prekėms ar paslaugoms. Be to, Deleguotojo reglamento 2018/625 21 straipsnio 1 dalies e punkte patikslinama, kad jei sprendimas, dėl kurio teikiama apeliacija, ginčijamas tik iš dalies, apeliacijoje, teikiamoje pagal minėto reglamento 68 straipsnio 1 dalį, aiškiai ir vienareikšmiškai nurodomos prekės ar paslaugos, dėl kurių ginčijamas sprendimas, dėl kurio teikiama apeliacija.
- 22 Kartu skaitant šio sprendimo 21 punkte nurodytas nuostatas ir Reglamento 2017/1001 71 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį, matyti, kad nagrinėdama dėl Protesto skyriaus sprendimo pateiktą apeliaciją, susijusią su santykinio atsisakymo registruoti prekių ženklą pagrindu, Apeliacinė taryba negali priimti sprendimo, peržengiančio jai pateiktos apeliacijos dalyką. Taigi Apeliacinė taryba gali panaikinti tokį sprendimą tik laikydamosi reikalavimų, kuriuos ieškovas suformulavo apeliacijoje dėl šio sprendimo, arba prireikus tų reikalavimų, kuriuos atsakovas pateikė savo atsiliepime į apeliacinį skundą (šiuo klausimu žr. 2006 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Gagliardi / VRDT – Norma Lebensmittelfilialbetrieb (MANŪ MANU MANU)*, T-392/04, nepaskelbtas Rink., EU:T:2006:400, 45 punktą ir 2018 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Eddy's Snack Company / EUIPO – Chokoladefabriken Lindt & Sprüngli (Eddy's Snackcompany)*, T-652/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:564, 20 punktą).
- 23 Be to, Teisingumo Teismo teigimu, Europos Sąjungos teisme nagrinėjamų ginčų dėl teisėtumo sistemoje būtent šalys turi iniciatyvos teisę pradėti procesą ir jos apibrėžia ginčo dalyką, be kita ko, savo reikalavimuose nurodydamos aktą ar jo dalį, kuriuos ketina pateikti šiai teisminei kontrolei (2017 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *British Airways / Komisija, C-122/16 P*, EU:C:2017:861, 87 punktą). Bendrasis Teismas mano, kad šie principai *mutatis mutandis* taikomi apeliacijoms, pateiktoms apeliacinėse tarybose vykstant procedūrai dėl santykinio atsisakymo registruoti prekių ženklą pagrindu. Iš tiesų, kaip matyti iš šio sprendimo 21 punkte minėtų nuostatų ir šio sprendimo 22 punkte primintos jurisprudencijos, kaip ir Sąjungos teismo kompetencijos ginčų dėl teisėtumo sistemoje atveju, apeliacinės tarybos per protesto procedūrą gali panaikinti Protestų skyriaus sprendimą tik laikydamosi reikalavimų, kuriuos ieškovas suformulavo apeliacijoje dėl tokio sprendimo.
- 24 Galiausiai tiesa, kad vykstant *inter partes* procedūroms Apeliacinė taryba pagal Deleguotojo reglamento 2018/625 27 straipsnio 2 dalį turi savo iniciatyva išnagrinėti pagrindus, susijusius su teisės klausimais, kurių šalys nenurodė, bet kurie susiję su esminiais procedūriniais reikalavimais, turint omenyje, kad tarp šių reikalavimų yra būtent protesto dėl Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos priimtumo taisyklės.
- 25 Vis dėlto tokia Apeliacinės tarybos kompetencija nereiškia, kad ji gali savo iniciatyva pakeisti reikalavimus, kuriuos ieškovas nurodė jai pateiktoje apeliacijoje, nes toks požiūris neatspindėtų ieškinio pagrindų ir reikalavimų skirtumo. Iš tiesų, nors ieškinio pagrindai yra būtinas ieškinyje

išdėstytų reikalavimų pagrindas, vis dėlto jie neišvengiamai skiriasi nuo šių reikalavimų, kuriuose apibrėžiamos tokio ieškinio pareiškimo ribos (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2017 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *British Airways / Komisija*, C-122/16 P, EU:C:2017:861, 89 punktą).

- 26 Taigi, nors savo iniciatyva nagrinėdama pagrindą, kurio šalys iš esmės nenurodė, susijusį su esminiais procedūriniais reikalavimais, Apeliacinė taryba neperžengia jai pateikto nagrinėti ginčo ribų ir jokių būdu nepažeidžia procedūros taisyklių, susijusių su ginčo dalyko pateikimu, kitaip yra tuo atveju, jei išnagrinėjusi sprendimą, dėl kurio pateikta apeliacija, ši taryba, remdamasi savo iniciatyva atliktu nagrinėjimu, panaikina jo didesnę dalį, nei buvo prašoma jai tinkamai pateiktuose reikalavimuose, motyvuodama tuo, kad toks panaikinimas būtinas siekiant pašalinti neteisėtumą, kurį ji savo iniciatyva konstatavo atlikdama šią analizę (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2017 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *British Airways / Komisija*, C-122/16 P, EU:C:2017:861, 90 punktą).
- 27 Tokiomis aplinkybėmis ieškovė nepagrįstai teigia, kad Apeliacinė taryba turėjo panaikinti visą Protestų skyriaus sprendimą, nes tai lemtų, kad Apeliacinė taryba priimtų sprendimą, peržengdama pačios ieškovės apibrėžtą ginčo dalyką.
- 28 Dėl ieškovės argumentų, grindžiamų teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu, reikia priminti, kad teisė remtis šiuo principu taikoma kiekvienam asmeniui, kuriam administracinė institucija sukėlė pagrįstų lūkesčių, suteikdama konkrečių garantijų (žr. 2018 m. vasario 21 d. Sprendimo *Kreuzmayr*, C-628/16, EU:C:2018:84, 46 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 29 Šioje byloje tariamas ieškovės įsitikinimas, kad Protestų skyriaus sprendimas atitiko procedūros taisykles, nepaisant šio skyriaus padaryto procedūros pažeidimo, negali jai suteikti pagrįstų lūkesčių dėl šio sprendimo formalaus teisėtumo. Iš tiesų, kol toks sprendimas nėra galutinis, Apeliacinė taryba gali nagrinėti jo teisėtumą apeliacijos atveju, kaip, beje, ir buvo nagrinėjamoje byloje. Apeliacinė taryba būtent ir turi ištaisyti tokius procedūrinius trūkumus ir prireikus panaikinti su jais susijusį sprendimą.
- 30 Iš viso to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad šis ieškinys turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 31 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Šioje byloje ieškovė pralaimėjo bylą, o EUIPO ir įstojusi į bylą šalis prašė priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas šiame procese. Taigi ieškovė turi padengti ne tik savo, bet ir EUIPO bei įstojusios į bylą šalies šiame procese patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (dešimtoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Škoda Investment a.s. padengia savo ir Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) bei Škoda Auto a.s. vykstant procesui Bendrajame Teisme patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Kornezov

Hesse

Petrлік

Paskelbta 2021 m. spalio 13 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.